

30 år med Sveriges största släkttidning

**DAMMTUSSENS
JULKRYSS**
Sidan 4

**FABIAN OCH
VU - VALET**
Sidan 6

**SANNINGENS
MINUT**
Sidan 18

Trollens Nyheter

Årgång 30
Julen
1994

Grundad Julen 1965

Trollyskienträff 1995

bokad på Gilwellgården

Bokning av nästa års släkträff är gjord och bekräftad. Vi kommer att samlas på Gilwellgården måndagen den 10 juli och avsluta fredagen den 14 juli. Närmare information kommer att skickas ut under våren. Arrangörerna hoppas på stor tillslutning och rekommenderar er att boka

Gilwellgården

denna vecka för just detta evenemang.

Ju fler vi blir, desto trevligare kommer vi att få. Ingenting kommer att saknas. Mat, idrottsaktiviteter, fisketävling, stormästerskap, medelmästerskap och förhoppningsvis lite annat smått och gott.

Ställ upp och kom!!!

Julalfabete

Julalfabetet har återkommit. Det är "Dammtussen" som har suttit och skrynklad hjärnan under många timmar för att få ihop detta imponerande rimalster. Bara för att det är så bra har jag lagt det på sidan 3

Nisses

berättelse

Nisse har verkligen fått fart på sin skrivnerv. Från sidan 7 och några sidor framåt kan ni läsa om tre pojkars spännande campingtur i de Hälsingska skogarna. Mycket nöje. ....

Jesu födelse

Jesus är en person som är högaktuell nu i jultider. Men hur står det egentligen till med hans födelsedag. Händet det under julen eller tilldrog sig födelsen under någon annan del av året. Du får mer information på sidan 22...

Chefredaktör'n har ordet

ännu ett år har gått till historien

Ja, mina kära vänner, då har det gått ytterligare ett år. Trollens Nyheter har distribuerats till de Trollsykiska hemmen och förhoppningsvis kommer den att bereda er mycket nöje under julen. I år firar vi 30-årsjubileum med TN och det är tionde (eller elfte) året i rad jag har haft förmånen att knyta ihop all text som har kommit redaktionen tillhanda. Det har varit ett pyssel och knåp och jag har alltid varit ute i sista minuten. Men det har å andra sidan några av mina bidragslämnare också. Vår redaktör i Skåne, Bernie Olovsson, är ett exempel på detta. Oftast har han ringt under tryckningen och lämnat manus per telefon. Till årets upplaga hann han dock inte ens göra det p.g.a. omständigheter ni kan läsa om på sidan 19.

Nästa års "Träff" kommer, som ni säkert har noterat, att hållas på Gilwellgården utanför Sparreholm. Jag fick bekräftelse från Svenska Scoutförbundet några timmar innan tidningen gick i tryck. Men, bättre sent än aldrig, som vi brukar säga.

För att återgå till året som gått. Jag går just nu en utbildning i Nyköping där jag lär mig grafisk produktion med hjälp av Macintoshdatorer. En synnerligen intressant utbildning, där dagarna bara flyger iväg. Nio veckor har jag hunnit genomföra när du läser detta. Vi håller på till slutet av februari och därefter står arbetsmarknaden och väntar på att få ta del av mina kunskaper. Men just nu väntar vi på julen och en ledig vecka. Efter nyår är det sedan dags att börja slutspurten, för att sedan vara fullärd någon gång i februari.

Som ni kanske har noterat finns det vissa saker som jag har haft nytta av i min utbildning. Bland annat är alla bilder som använts inkörda med en bildscanner. Detta har, förhoppningsvis, bidragit till att tidningen fått en ny fräschör. Om ni undrar över bilden med en paddlande chefredaktör, ska jag förklara historien bakom den. Det var nämligen så att jag vann ett par timmars kanotpaddling under överinseende av instruktör. Detta skedde i början av augusti och vi paddlade riktiga "vingelkanoter". Första vändan tog det inte lång tid innan farkosten välte. Det tog en bra stund innan jag hade lärt mig att sitta rätt och få någon kontroll på kanoten.

Detta om detta. Nu önskar jag dig en riktigt GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR. Jag hoppas också att vi ses på släkträffen i juli.

Väl mött då

Eric Lennartsson

Eric Lennartsson

Ch.red.

TN - i alla väder

Trollens

Årgång 30

Julen 1994

Nyheter

Grundad Julen 1965

Eric Lennartsson
(Chefredaktör)

Hans Gunnarsson
(Illustrationer)

Bernie Olovsson
Skånekorrespondent

Julalfabete

1994

"Dammtussen"

Andan jag dra och sätter mig ner
och skriver ett alfabet som ni nu ser.

Borta är allting båd' vila och stress
om blott jag får ordning på denna vers.

Centrum i hjärnan är mitt förnuft
så visst förstår ni att detta blir tufft.

Dagarnas arbete (stickning och söm)
växlar med nätternas svindlande dröm.

Ett epos till TN ju ska trollas fram
för annars står man ju där med sin skam.

Förväntningar stora det bör ingen ha
när detta skrivs av en sån som ja(q)

Gärna jag ville en diktare vara
men stannar bara i rimmares skara.

Hellre än bra ju min sångröst är
det slipper ni höra när jag skriver här.

Ingen i hemlandet är en profet
det är då en sak som jag säkert vet.

Just därför jag skriver så ni ska förstå
att jag klarar mig alldeles utmärkt ändå.

Kanske ni tycker att tjant detta är
tyck detta då, det stör mig ej här.

Läckats jag har med bokstäver elva
och nu är det tolv, det ser ni ju själva.

Muycket man upplevt året som gått
bland annat man sovit och bott på ett slott.

När vi åkte dit ni skulle var't med
för det höll på att gå riktigt på sned.

Orolig blev vi men det gick ju bra
elogen för det bör Eslövs Taxi ha.

Packning så stor vi bubbade på
både mormor och mor och barnen två.

Quantum satis om detta jag skrivit har
nu vi vidare i texten drar.

Roligt hade vi när vi kom fram
våra förväntningar ej kom på skam.

Spettekakan i högsätet stod
när vi bjöds in till dukat bord.

Trollsykienväder vi hade i dagar fem
och även när vi därifrån reste hem.

Undan det går med väldig fart
sju bokstäver till och detta är klart.

Värdskapet sköttes ytterst superbt
av Inge med dotter och sin äkta hälft.

Xenofobi vi får inte känna
när flyktingar in över landet ränna.

Yttra oss får vi men just inte mer
vi påverka kan vad i landet sker.

Zenit är punkten högst ovan oss
där tindra stjärnor som tomtebloss.

Ä är bokstaven tre ifrån slutet
två till och sen är det färdigt med "klutet".

Är det ej konstigt, jag har ju klarat
fast sista bokstaven har jag sparat.

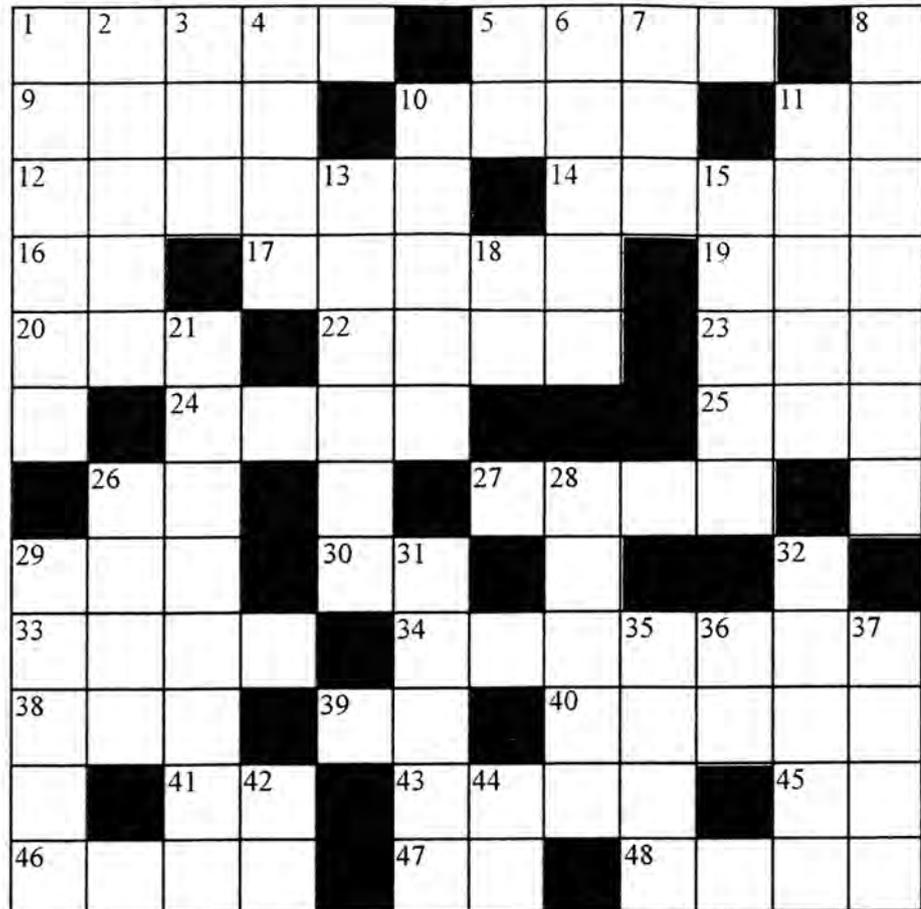
Önska jag vill er alla God Jul!
med gran och klappar och annat kul.

"Dammtussen" har i år bidragit med ett korsord för hugade lösare. Vill ni vara med och vinna fina priser bör ni lösa detta "kryss" och skicka det till:

Anna Malmqvist
Östanbräcksvägen 63
824 51 Hudiksvall
De först öppnade
rätta lösningarna vin-
ner fina priser, lovar
Anna. Lycka till!

"DAMMTUSSENS" JULKRYSS 1994

Vågrätt

1. Finns många i Skåne
5. Skvallra
9. Betvinga
10. Svårt bli av med
11. Söks i storm
12. Felstavad dryck
14. Trekanter
16. Neon
17. Träna
19. Bete
20. Dåliga tider
22. Gör lok
23. Stiger om våren
24. Solo

25. Krök på ledning

26. Kärleksfull
27. Bör man på auktion
29. Fresterska
30. Aktinium
33. Kvar eller farit
34. Känns det invanda
38. Noabåt
39. Sno
40. Småvärker
41. Lättbrutet
43. Har egen saga
45. Brukar nöjd
46. Otur
47. Sture

Malmqvist

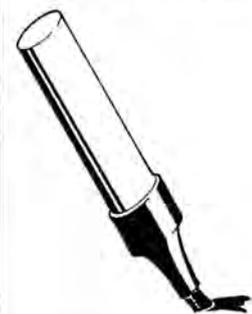
48. Ofta av ris

Lodrätt

1. Består lodrätt 8 av
2. Stad i norr
3. Pojke
4. Bra i Eslöv
5. Silver
6. Gör oskyldig
7. Småfisk
8. Åker man på
10. Kan man ingredienser
11. Älv
13. Indiska
15. Skarva
18. Vatten och avlopp

21. Höjes

26. Förbi
28. Tåliga
29. Musa
31. Bör man ta
32. Hårt på tand
35. Översättare
36. Jolson
37. Får brons
42. Rop i dålig båt
44. Inge Modig

Luffare med tur

Det är kanske inte så många rökare kvar i vår släkt numera. De flesta kloka människor slutar ju röka. Men ni som ännu röker - eller har rökt, visst har ni väl någon gång varit riktigt röksugen och inte haft något att röka. Då kan väl åtminstone ni hålla med om att detta inte är särskilt roligt.

Jag minns en gång när jag kom gående på "luffen" genom finnskogarna. Tändstickor hade jag, men inte ett bloss. Och när man är utan röka är man oftast också som mest röksugen. Så även jag.

En hel cigarett

Så närmade jag mig Edsbyn. Mitt framför mig på landsvägen låg en hel cigarett. Otroligt, omöjligt, lögn, säger ni. Ett "Herrans under" säger jag.

Text: Jerker Algotsson

jag hann inte mer än ett par steg förrän jag fick se ytterligare två cigaretter på vägbanan och därefter ännu ett par för att några steg längre fram hitta en hel ask med många cigaretter i. Jag tror att jag fick sammanlagt 19 cigaretter. Hur är sådant möjligt. Jo jag konstaterade att någonstans där i närheten låg en bygdegård eller liknande samlings-sal. Därmed kunde jag räkna ut att någon - som förmodligen förtärt en del "Skogs-

Tänk om han hade vetat vilken god gärning han gjorde den gången. För klarhetens skull kanske det skall nämnas att detta skedde en mycket tidig söndagsmorgon.

"Fjärsman" ingrep

Inte så många minuter senare möttes jag för övrigt av "fjärsman" i Edsbyn som tog mig med i sin bil ner till polisstationen. Han gav sig sjutton på att jag var en rymling från något fängelse söderöver. Så illa var det nu inte, men han hann svära åtskilligt innan han fick tag i erforderliga myndigheter och kunde konstatera att "bytet" han fått den här gången inte skulle ge honom någon skjuts på karriärstegen. Efter det långa förhöret och väntan var han dock vänlig att bjuda mig på lite frukostkåk på något av Edsbyns pensionat. Därefter kunde jag lugnt fortsätta min vandring under djupa bloss på mina många cigaretter.

Detta var väl inget att berätta, säger ni. Och dessutom skämma ut oss med att vi har luffare i släkten. Jo, det är väl sant men de flesta visste ju detta förut.

Dessutom har jag ju goda föredömen. Gustaf Hedenwind-Eriksson, Nils Ferlin, Jan Friedegård med flera. Och dom klarade sig ju skapligt här i livet - dom också...

Det är så sant som det är sagt det....(Ch. reds. anm.)

Kan man verkligen ha sän tur att hitta cigaretter.....

Jag tände förstås cigarettens omedelbart och njöt i fulla drag.

Nu blev det plötsligt hur lätt som helst att gå vidare. Men

stjärnan" på hemväg öppnat en "osprättad" ask, lyckats få tag på en cigarett medan han spillt ur några och slutligen stoppat asken utanför fickan.

Fabian Sork om VU:

**Vi har bestämt oss
vi röstar NEJ!!**

delar med att vara med. Affärerna mellan de olika sork-samhällena runt Viksjön skulle gå mycket smidigare om man samlades i den här gemenskapen hade han hört. Men han var misstänksam.

mycket fredligare emellan oss. Du har ju sett att i flera av våra sorksamhällena strider dom ju inbördes och det lo-var ju inte precis gott för framtiden.

Alfhilda måste naturligtvis hålla med. Hon läste ju dagligen i Sorkarnas Allehanda om

Fabian och Alfhilda Sork diskuterade VU-frågan.....

- Näe du Alfhilda, jag tror inte vi ska gå med i VU muttrade förre grävmaskinisten och tillika förre åldersmannen i sork-samhället på Stranna, Fabian Sork, när han och hustrun Alfhilda en dag satt och gnagde i sig sina middagsmorötter.

- Det blir nog bara trassel och elände, fortsatte han. När man dessutom hör att Carl-Billy och pösmunkarna Janne och Bertram från Trombo-tjärn är så angelägna att komma med - då är det nåt lur!

VU, det var alltså Viksjö-unionen och Fabian Sork hade länge gått och funderat över eventuella fördelar och nack-

- Du har väl själv hört Alfhilda hur riksorkarna blåser på propagandan för att komma med. Det är naturligtvis för att dom vet att ju fler dom får med i VU desto bättre går deras affärer och dom blir ännu rikare. Och vi förmodligen ännu fattigare framhöll Fabian.

- Jo visst kan det vara mycket "lur" med det där, sa Alfhilda.

Det är klart att dom inte gör något som dom inte tjänar på. Men jag tänker mest på freden jag. Tror du inte vi skulle kunna hålla sams bättre om vi alla samlades i VU.

- Det ligger nog mycket i vad du säger, erkände Fabian. Men jag är inte alls så säker som du att det skulle bli så

strider både här och där. Dessutom visste hon att i sork-samhället på Stranna var rösterna för och emot VU ungefär fifty-fifty.

- Vi säger nej Alfhilda, sa Fabian. Inte för att jag tror att det hjälper. Ja-sidan vinner nog ändå, även om jag tror att det blir knappt, men vi lyssnar till samvetets röst och säger nej. Men jag vill förstås inte tvinga dig att rösta likadant som jag. Du skall göra det du själv känner för.

- Jag röstar nej, sa Alfhilda, medan hon slog upp sitt allra kärvänligaste leende mot Fabian. Vi två är ett, det vet du väl Fabian, sa hon.

Jerker

Med topptält och fårskinnsfäll

Cyklarna stod redan färdigpackade ute på gårdsplanen. På den ena cykeln var topp-tältet och två filtår fastspända. På den andra låg den stora fårskinnsfällerna hårt hoprullad på pakethållaren.

Inne i köket höll Sven och Nils på att plocka ner de sista sakerna i sina ryggsäckar. Det var lördag förmiddag och dags för en utflykt över helgen med tältet. Mamma gav dom några sista förmaningar om att vara aktsamma med elden, tänka på att hålla sig varma, lägga granris under tältet o.s.v. Förmaningar som ekade för "döva öron".

"Hejdå, mamma!"

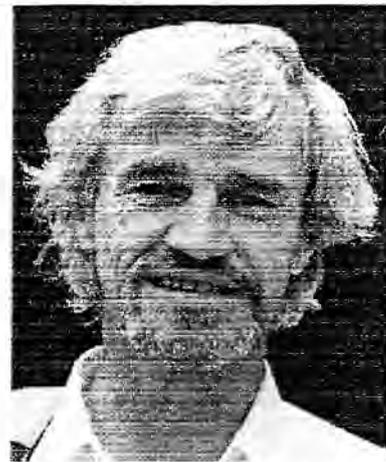
Pojkarna var redan ute på gårdsplanen, hoppade upp på

En splitter ny Rex

cyklarna och ropade ett "hejdå" till mamma. Så bar det iväg upp till landsvägen, där Jan Evert stod och väntade.

De tre pojkarna cyklade mot Iggesund, men redan vid "Tuben" svängde de av mot

Text: Nils Holgersson

Brunnsnäs. Ett par veckor tidigare hade dom bestämt var utflykten skulle gå. Dom hade suttit hemma och tittat på kartor och letat efter bra utflyktsmål. Ganska snart hade dom funnit vad dom sökte. En sjö, där en liten skogsväg ledde ner till en skyddad vik av sjön. Sjön hette Hansesjön och låg några kilometer väster om Näsvisen.

Nils satt på sin cykel och drömde om utflyktsplatsen. "Kanske det är en liten sandstrand längst inne i viken, då kan vi bada och göra en bra och säker eldstad i sanden. "Kanske det finns en brygga som man kan sitta och meta på. Han hade sett på kartan att det låg ett litet hus en bit från viken. Kanske de som bodde där hade en båt i viken som dom kunde få låna.

Genom Brunnsnäs

Pojkarna cyklade genom

Brunnsnäs, förbi Pappers och grusvägen upp mot Forsa. En bit efter Ölsund strax innan Fränö, stannade dom och tog en paus. Platsen dom stannat på hade Sven och Nils varit vid en gång tidigare. Det var när de gjort sin första utflykt med topptältet. På kartan hade det sett ut som om det skulle vara en fin vik av Forsasjön på platsen, men när dom kommit dit visade det sig att viken var helt igenväxt av högt sjögräs och något vatten syntes inte till. Sven och Nils hade stannat där en natt ändå. Roligt hade dom också haft, fast inte någon tur med tältningen. De hade nämligen hamnat mitt på en myrstig och det hade inte blivit allt för mycket sömn på natten, utan mest myrsopning.

På väg mot Forsa

När pojkarna druckit saft och ätit varsin smörgås, fortsatte de färden mot Forsa. Solen lyste från en klarblå himmel och sommarvärmen höll i sig, fast det var andra helgen i augusti. Om en vecka skulle skolan börja igen, så detta var säkert sista utflykten för sommaren. Nils hade jobbat på flottningen som "skrivare" hela sommaren. Han hade fått hoppa in i stället för Sven som var tvungen att gå "fortsättnings-skolan" på Iggesund. Nils var bara elva år, men det hade gått

bra ändå. Han tyckte han hade haft tur, för han tjänade mycket pengar. Cykeln hade han köpt för intjänade pengar. En splitter ny Rex, blå med vita streck och ramen gick i en svag böj neråt vid sadeln. Han hade köpt den av Albin "Måscha" i Njutånger.

jämt envisats med att kalla farfar och farmor för morfar och mormor. Det var kanske inte så farligt, men det var inte rätt. Men sen var det ju det som hände på den förra utflykten pojkarna gjorde. Då hade dom varit hit till Forsa och tältat vid ån som rann ut vid Forsa

gott det hade varit.

"Den här gången ska i alla fall inga tjejer komma och förstöra", tänkte Nils när dom passerade platsen vid Forsa kyrka där dom tältat förra gången. Han hade valt den plats dom skulle till nu med stor omsorg. Helst hade han velat ha en skogssjö där det inte fanns ett enda hus, men det gick inte att hitta någon sådan med cykelväg ända fram. Därför hade det blivit Hansesjön, fast det låg ett hus där. "Hoppas det inte bor några tjejer där", tänkte Nils. Han hade blivit lite förvånad att Sven och Jan Evert gått med på hans förslag utan några protester.

- Det blir jättebra, sa Sven och tittade på Jan Evert.

- Javisst, det ligger ju åt rätt håll, sa Jan Evert.

- Vadå rätt håll, frågade Nils.

- Åt Forsa, på Forsavägen är det mindre trafik och lättare att cykla, fyllde Sven i samtidigt som han kastade en mörkare blick mot Jan Evert.

Nils började bli rädd att han hade gjort bort sig. Sven och Jan Evert hade kanske planerat att träffa Ingrid och den andra tjejen i Forsa. Dom kanske till och med hade tänkt att tjejerna skulle följa med till Hansesjön. Då skulle ju hela helgen vara förstörd.

"Affischering"

Nu hade dom passerat Forsa och någon Ingrid hade inte syntts till. Det kändes skönt, tyckte Nils. Dom trampade vidare mot Näsviken och på

Nisse som bara var elva år hade tjänat pengar som "skrivare" vid flottningen under sommarlovet.

Nils kände sig mycket stolt när han trampade på sin nya cykel. Sven åkte på en "King". Den var svart, hade rak ram och ballongdäck. Inte alls i samma klass som "Rexen". Jan Evert hade visserligen en "riktig" Monark, världsmästarcykeln, men den var grön, så den var ju inte heller lika snygg som den blå "Rexen", tyckte Nils.

Kusin Ingrid

Pojkarna hade kommit fram till Forsa och passerade Folkhögskolan. Där bodde Sven och Nils kusin Ingrid. Nils hoppades att hon inte skulle vara ute så hon skulle se dom, då visste man inte vad som kunde hända. Han gillade inte Ingrid något vidare. Hon hade

kyrka. Dom hade haft det jätteroligt ända tills Ingrid kom dragande med en tjejkompis. Sen var allt förstört.

Sven och Jan Evert hade nästan hela tiden varit med tjejerna och lekt och Nils hade fått vara för sig själv. Dom hade suttit i tältet och skrattat och fnittrat och han hade fått vara utanför. Visserligen hade det varit vissa fördelar med det också. Nils kunde sitta helt ostört utanför tältet och ta små slurkar ur den oblandade hallonsaftflaskan, som han och Sven köpt till utflykten. Visserligen hade Sven blivit fruktansvärt arg när han såg att mer än halva flaskan var urdrucken. Nils själv hade fått väldigt ont i magen av all den söta saften, men fy sjuutton vad

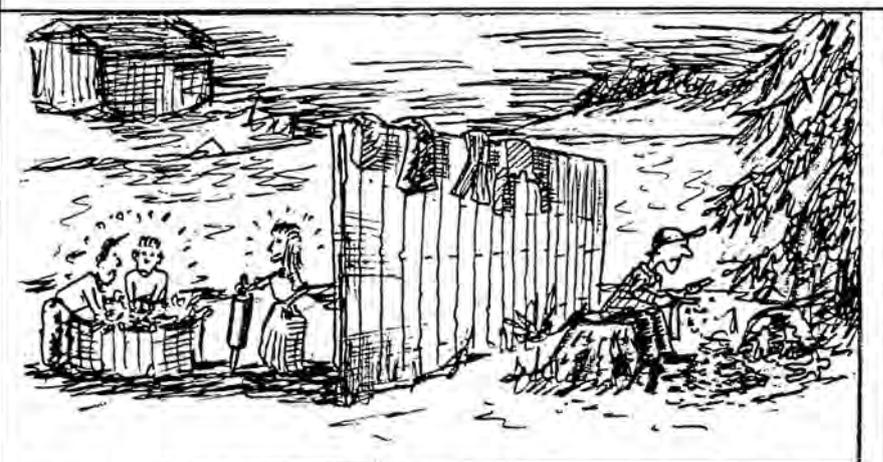
- Är du "ding", cykla "King" .....

varenda "mjölkpall" och nästan alla telefonstolpar dom passerade satt affischer om en "Fäbodfest i Hallbo". Nils läste rad för rad på affischerna efter hand de passerade dom. "Välkommen till", "Fäbodfesten i Hallbo", "Lörd. 13 augusti", "Dans till Sten Åkes trio", "Skjutbana", "Lotterier", "Pilkastning"

dra knäcks.

Fullständigt "ding"

Tyst för sig själv tänkte han också, "den som trampar en King, han är ju fullständigt ding". Det vågade han inte säga, för då hade han åkt på stryk, det visste han. Han hade blivit en hejare på att rimma den här sommaren. På

Förra gången pojkarna campade kom det två tjejer och förstörde allting. Så här blir det med tjejer i sällskapet.

m.m. "Kaffeservering och Kåltält", "Näsvikens IF".

Nils hade kommit en bit före Sven och Jan Evert, men när dom närmade sig Näsviken kom Sven ikapp Nils.

- Vi stannar borta vid vägskälet mot Norrbo och vilar en stund, sa Sven.

- Vi behöver väl inte vila nu, vi är ju snart framme, svarade Nils.

- Jan Evert är törstig, vi stannar bara en liten stund, sa Sven.

- Man måste va' stark för att cykla Monark, sa Nils och skrattade. Sen fortsatte han. Köp dig en Rex då dom an-

flottningen hade han suttit varje dag och gjort små rimmade verser om sånt som hänt under dagen. Verserna hade han lämnat till hon som var "skrivare" på det andra skiftet. Det var en tant som hette Inga och hon brukade skriva verser tillbaka till honom (Inga var troligen i 25-30 årsåldern, men för 11-åringen Nils var hon en tant. Förf. anm.)

Saftpaus

När dom kom till vägskälet mot Norrbo tog dom en paus. Dom satte sig i gräset vid vägkanten och drack saft. Sven tog fram kartan och pekade på den, samtidigt som han sa:

- Den viken ser väldigt fin ut eller vad tycker du Jan Evert?

- Jo, den ser toppen ut, dit skulle vi åka.

- Vad tycker du Nils, sa Sven samtidigt som han visade kartan för Nils.

Nils tittade på kartan. Sven pekade på den östra viken av Norr-Dellen, en lång öppen vik.

- Jovisst, sa Nils, visst kan vi åka dit någon gång. Men blåser det utifrån sjön kan det vara svårt att hitta lä där.

- Vi kan väl åka dit nu, sa Sven.

Nils tittade på kartan en gång till. Det var långt att cykla dit. Först måste dom nästan upp till Norrbo och sedan till höger mot Gammelsträng, det var nog nästan en mil dit. Han tittade närmare på viken. Då fick han se ett namn han kände igen. På norra sidan av viken stod det Hallbo.

- Där är ju Hallbo, sa han.

- Jaså, sa Sven förvånat, samtidigt som han tittade på kartan. Ja, men Hallbo ligger ju på norra sidan av viken, vi hade tänkt att vi skulle tälta här, på södra sidan, sa han och pekade.

- Jaha, ni hade tänkt det. Jag hade tänkt tälta vid Hansasjön, sa Nils.

Samtidigt tog han snabbt på sig ryggsäcken och sprang upp från dikesrenen, hoppade upp på cykeln och trampade iväg, samtidigt som han ropade.

- Ni kan ju åka till Hallbo och tälta med färskinnsfällan, jag har tältet på min cykel.

Nils trampade allt han kunde,

nu gällde det att orka hålla undan. Som tur var hade han kollat kartan ordentligt innan dom åkte hemifrån. Han skulle svänga av till vänster mot Hansebodarna ungefär två kilometer efter Näsvisken. På raksträckorna kunde han se Sven som var ungefär 200 meter efter. Jan Evert hade kommit efter ännu mer. Nils hörde hur han ropade till Sven att vänta på honom. När Nils svängde in på skogsvägen mot Hansebodarna såg han inte till

ännu syntes ingen Sven. Nils tittade sig omkring och först nu upptäckte han hur fin platsen var. Viken var ungefär 100 meter lång. På båda sidor växte hög vass, men längst in låg en liten sandstrand. Det fanns också en liten brygga där en båt låg förtöjd. Precis så som han hade hoppats att det skulle se ut.

Inga pojkar

Ännu syntes inte pojkarna till. Nils spände upp linorna i hörnen på topptältet. Han tog

Tre pojkar på väg ut i de äventyrliga Hälsingeskogarna. Sven, Jan Evert och Nils.

Sven längre.

Bråttom, bråttom

När Nils kom ner till Hansesjön hade han knappt tid att se sig omkring. Han hoppade av cykeln och lutade den mot ett träd. Han tog sedan snabbt ur tältet ur tältpåsen, bredde ut det på marken, satte i tältspikarna i hörnen och tryckte ner dom i den mjuka sandjorden. Han satte ihop tältpinnens tre delar, kröp in i tältet och satte den i tältets mitt. När han kom ur tältet tittade han upp mot vägen, men

ryggsäcken, som han slängt intill cykeln, och plockade fram saftflaskan. Han satte sig i gräset och tog en rejäl klunk. "Kommer dom inte snart", tänkte han. "Fan om dom vänt om och cyklat till Hallbo". Hur sjutton ska jag göra då. Näe, Sven vågar aldrig åka till Hallbo och lämna mig ensam här. Då vet han att jag skvallrar för mamma". Han plockade fram metelinan och en kniv ur ryggsäcken. Sedan reste han sig och gick bort efter strandkanten för att skära

ner ett lagom läpngt sälgsly. Han rensade det från kvist och knöt fast metelinan i toppen. Han hittade två maskar under en gammal bräda som låg vid stranden.

När han kom ut på bryggan trädde han på båda maskarna på kroken, spottade på dom, precis som Jonke brukade göra, och kastade ut mot närmaste vasskanten. Han tittade upp mot vägen, där kom Sven och Jan Evert och ledde cyklarna. När han vände sig och tittade efter flötet var det borta. Han såg det under vattnet, det åkte i full fart in mot vasskanten. Nils höjde metspöt och kände hur det sprattlade och drog i andra änden. En fin grönglänsande abborre kom sprattlande över vattenytan. Nils tog den i handen och sprang upp på land.

Vilken fin "borre"

- Titta vilken fin abborre, ropade han till Sven och Jan Evert, den ska jag steka över elden.

- Abborre, fnös Sven. Titta här vad du har ställt till med, sa han och pekade på Jan Everts framdäck.

- Jag har inte cyklat på den, sa Nils, när han såg att däcket var tomt.

- Näe, men hade du inte stuckit iväg hit hade inte däcket gått sönder, sa Sven.

- Det var ju hit vi skulle, sa Nils. Nu ska jag göra upp eld och steka abborren.

- Du ska laga slangen, sa Sven.

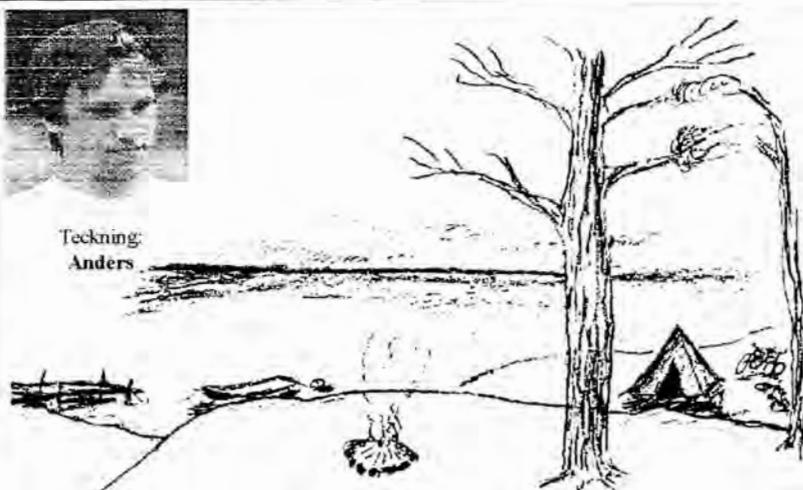
- Just det, fyllde Jan Evert i.

- Ni kan laga eran slang själva om ni har något att laga med. Jag ska göra upp eld, sa Nils och gick ner mot stranden.

- Det har ju du i cykelväskan, sa Sven.

Teckning:
Anders

Pojkarna hittade en underbar plats att campa vid....

- Det får ni låna om ni lovar att vi stannar här, sa Nils. Sven tittade på Jan Evert, han nickade.

- Det är klart vi lovar, sa Sven.

Elden sprakade

Elden sprakade i strandkanten. Ovanför elden satt abborren och tre korvbitar fast på pinnar. Sven och Jan Evert var färdiga med cykelslangen och kom och satte sig intill Nils vid elden.

- Korvarna är väl färdiga nu, sa Jan Evert.

- Inte riktigt än, svarade Nils.

- Det är ingen brådska, vi ska ju stanna här, sa Sven.

- Ja, det är klart vi ska, men jag är ju hungrig, sa Jan Evert.

- Jag undrar om dom har kulor eller pilar i gevären, vad tror du Jan Evert, frågade

Sven.

- Det är klart dom har pilar, det har dom alltid, svarade Jan Evert.

- Inte i Hudik senast, da hade dom kulor. Jädrar vad bra det gick att skjuta med dom ge-

vären, sa Sven.

- Vad pratar ni om för gevär, frågade Nils.

- Nja, vi bara pratar om luftgevären på Hallbo, vi skulle ha skjutit med dom om vi hade åkt dit, sa Sven.

- Ja, men nu gjorde vi inte det, sa Nils.

Han visste ju att han var för liten för att skjuta, även om han gärna ville.

- Nä, det vet jag, sa Sven. Men om vi hade gjort det hade jag tänkt att du också skulle få skjuta.

- Jag är ju för liten, sa Nils.

- Jag hade tänkt att du kunde få skjuta några skott när ingen ser, sa Sven. Men vi ska ju vara här och här finns ingen skjuthana, fortsatte han.

- Ja, det är ju klart, men..., sa Nils svävande.

- Du kanske vill åka till Hallbo, sa Sven frågande.

- Ja, det kanske vi kan göra, sa Nils.

- Okey, da äter du upp din abborre, så tar Jan Evert och jag ner tältet, sa Sven.

- Ja, men det är ju Nils som satt upp det, sa Jan Evert.

- Vi tar ner det, skynda dig och ät upp din korvbit nu, sa Sven.

God abborre?

Nu gick det undan, tältet åkte ner och packades snabbt in. Nils smaskade i sig abborren utan att märka om den var god eller ej. Elden släcktes, ryggsäckarna åkte på och pojkarna var på väg mot Hallbo. Vägen till Hallbo var lång, solen stekte hårdare nu när det blivit eftermiddag. Pojkarna fick stanna och vila allt oftare. Saften tog slut men ny saft blandades vid en liten skogsbäck som de passerade. Klockan närmade sig sju när pojkarna trötta och hungriga kom fram till Hallbo. Det var mycket folk och många tält överallt, men till sist hittade de en glänta i skogsbacken ovanför festplatsen där de kunde slå upp tältet. När tältet var uppe plockade de fram korv, smörgås och saft. Eld vågade de inte göra, utan korven fick ätas kall. Men det gjorde inget, så hungriga som de nu var. När de ätit färdigt frågade Nils.

- Ska vi gå ner och skjuta nu då?

- Nä, inte än, sa Sven. Nu ska vi vila en stund först, sen får du en krona så kan du gå och skjuta om du vill. Jag och Jan

Evert ska gå och se om vi ser någon vi känner.

- Du vet väl att jag inte får skjuta själv, sa Nils.

- Da får du väl kasta pil, sa Sven.

Trötta pojkar

Nils förstod att han hade blivit lurad, men nu orkade han inte bråka. Han var alltför trött och kröp in i tältet och lade sig. Även Jan Evert och Sven kröp in i tältet. Men sen tänkte Nils - när jag vaknar, då ska jag allt få med mig Sven till skjutbanan. Han sov nästan innan han tänkt meningen till slut.

han. Han väckte Sven genom att dra honom i benet. Sven vaknade med ett ryck och vände sig mot Jan Evert.

- Vakna Jan Evert, nu ska vi gå ut och se om vi hittar dom, sa Sven.

Nils skrattade för sig själv när han hörde vad Sven sa. Han förstod att han blivit lurad. Sven och Jan Evert hade säkert kommit överens med Ingrid och den andra tjejen att träffas i Hallbo. "Men nu kan dom få leta", tänkte Nils. "Det är ju bara att gå runt i alla tälten och leta.

Färden hem blev både lång

han myste när han kom på några bra sådana. På väg upp för Ankarbacken kom han på en bra vers och vid Ankarsten cyklade han förbi Sven och Jan Evert och sjöng för full hals:

- Två pojkar hade väntat i flera veckor,

för att åka till Hallbo och träffa "fleckor".

Men att trampa tröga cyklar på kraften tar,

sa när dom kom fram, dom så trötter var.

Och när flickorna kom och sa,

"får jag lov,
så låg pojkarna där och sussa och sov.

Teckning:
Anders

Tre trötta pojkar sov så att dom missade festen och skyttet på Hallbo festplats.

Nils vaknade av att han frös. Han tittade efter filten men kom på att den var kvar ute på cykeln. Han kröp ut ur tältet. Det var alldeles tyst, inte en människa syntes till. Han tittade ner mot festplatsen och såg några gubbar som stod vid kältältet, det var allt. Han tittade på klockan, den var halv sex. "Fan, det är morgon, vi har sovit över alltihop", tänkte

och tröttsam. Sven och Jan Evert var sura och skällde på varandra för att ingen väckt den andre. Nils var sur för att han inte fått skjuta med luftgevär. När dom passerade skiljestället vid Pappers kom Nils att tänka på Inga. Han skulle allt skriva några verser till henne om den här utfärden, tänkte han. Han började fundera över lämpliga rim, och

Han cyklade allt han orkade mot Långviken med Sven och Jan Evert hack i häl. Men han hann ändå tänka ut en vers till. Han hade på hemvägen sett affischer om en fest på Ofärne, som skulle vara om två veckor. Då kom han på en vers som lät så här.

- "Om två veckor är det Ofärnefest,
det gillar Sven och Jan Evert

allra bäst.

*Då cyklar dom dit, det vill jag
lova,
och lägger sig ner för att sött
få sova.*

Han klarade av att hålla undan för Sven och Jan Evert hela vägen hem. När han kom in på gårdsplanen hoppade han snabbt av cykeln och försvann likt en vessla in till mamma och räddningen.

EPILOG

Följande fredag middag följde Sven med Nils till skiljet i Pappers. Nils hade eftermiddagsskift och det var sista skiftet han gjorde. På

måndag skulle han börja skolan. Sven skulle börja på flottningen. När de kom ner till skiljestället kom Inga ut ur "skrivarkuren" och mötte dom.

- Det här är Sven, sa Nils till Inga.

- Ah, är det du som gillar att dansa på Hallbo. Då kanske jag ska säga, får jag lov, sa Inga och neg djupt framför Sven.

Sven blev högröd i ansiktet, vände sig hastigt mot Nils och satte händerna mot bröstet på honom.

- Djävla unge, sa han samti-

digt som han knuffade till.

Knuffen var så kraftig att Nils åkte baklänges rätt i sjön. Som tur var kunde han simma. På kvällen skrev Nils sin sista vers till Inga:

*"Att skriva verser om bror sin
det är inte så bra.*

*För han har så kort stubin
så man åker rakt i spa'.*

SLUT

Alla likheter med nu levande personer råkar inte vara några tillfälligheter, utan är helt riktiga.

Författaren

NU Ä DÄ JUL IGEN

Dä ä sorgligt att tänka hur tiden går för den som förlorat den.

**I vinter å köld ä dä långt till vår -
men våren kommer - å våren går -
och snart ä dä juligen.**

Så skrev Nils Ferlin i en av sina verser i början av 1920-talet när han ännu var bara ett par och tjugo år. Alltså långt innan han blev erkänd författare. Sin

första diktsamling "Barfotabarn" gav han ju inte ut förrän 1930. Men den korta versen är ju både rolig och fiffig. Läs Ferlin, han är bra...

30 år med

Trollens Nyheter

Trollsytien (TN)

Årets släktträff i Skåne blev en lyckad tillställning. Tyvärr var deltagarantalet minimerat. Men trots detta faktum kunde de deltagande republikanerna glädja sig åt det underbart vackra vädret, som för övrigt höll i sig hela sommaren. Träffen bjöd på allt som den brukar. Femkamp, Boccia (som för övrigt Ch. red. vann tillsammans med Ingemars Karin) och fisketävling. Fisketävlingen hölls en bit ifrån Idaröd, men var även den lyckad. Resultaten från denna årligen återkommande tävling har inte infunnit sig på redaktionen. Men vi har från säkra källor fått veta att Västkusten tog hem det mesta i prisväg. Förstapriset gick således till Nils Holgersson, tätt följd av Lars Olovsson, Eva Wallin och Anders Nilsson.

När detta publiceras borde vintern stå vit och kall omkring oss, men jag tycker att vi kan se lite framåt och drömma om den kommande sommaren och allt det sköna den kan bjuda oss.

Koltrast

*I dagens sista solstrimma
dansar fjärilar
sin sirliga sommardans.
Liljekonvaljens vita klockor
sprider förföriska dofter
med den svaga kvällsvinden.*

*Kvällen fylls av fåglars
brusande kärleksserenader
och myggornas entoniga sång.
Skogstjárnens svarta öga
speglar den blekblå kvällshimlen
och den omgivande granskogen.*

*Över granskogens dunkel
ljuder då din sång
- vemodigt, längtande.
Högt över marken
vibrerar ditt bröst
i glädjens trånad.*

*Din mollstämda flöjt
blandas med skogsduvans
bubblande kärleksvisa.
Sommarkvällens lätta skymning
smyger sig in bland snåren
och dimman stiger från tjärnen.*

Poet:
Sven Ivarsson

Den stora FLYTTE

Inför den här julen har det varit ovanligt hög aktivitet bland mina syskon. Flyttlass efter flyttlass har kunnat iakttagas på vägarna från Ystad i söder till Nyköping i norr.

Hasse, Bernie och Bettan har bestämt sig för att bryta upp från sina gamla adresser och flytta till nya residens. Naturligtvis har undertecknad fått vara behjälplig vid två av dessa omflyttningar. När Bernie flyttade från centrala Ystad till utkanten av staden slapp jag p.g.a. de långa transporter. Däremot har jag varit "bärare" vid Hasses och Bettans flyttbestyr. Hasse med familj flyttade sitt pick och pack hundra meter från den föregående adressen, men det betyder inte att man slipper bära. Bettan däremot flyttade till Baggetorp utanför Katrineholm, så det blev en bit att åka.

Dessa massiva omflyttningar får mig att tänka på en liknande händelse för nästan 20 år sedan. Den stod också omtalad i Trollens Nyheter 1966. Då flyttade många av bröderna Östlund. De följde dessutom efter varandra och hamnade på samma ställe. Riktigt så har det inte blivit i det här fallet.

Undertecknad har i alla fall bestämt sig att stanna i Oxelösund, åtminstone tills vidare.

Jag önskar mina syskon

En **GOD JUL** och

Ett **GOTT NYTT ÅR**

Hjärngymnastik

Om man som jag har ett jobb där det ibland kan bli långa och monotona arbetspass gäller det att aktivera hjärnan med något annat.

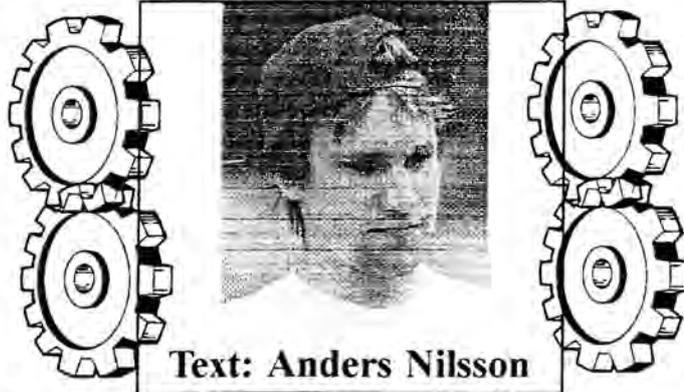
Ibland kan jag till exempel dikta ihop små historier, ibland kan det vara olika problem som måste lösas och eftersom jag håller på mycket med musik, kan jag ibland arrangera olika musikstycken. Men favoritsysselsättningen är att hitta på olika matematiska problem som måste lösas. Och matematiskt i allra högsta grad är det problem som återkommer oftast och som fascinerar mig allra mest.

Det är en saga om schackspelet, som jag såg i ett TV-program när jag var i 8-10 årsåldern. Denna saga tänkte jag i år skulle få bli mitt bidrag till TN. Jag kommer inte ihåg exakt hur den berättades. Men jag har försökt att rekonstruera den så gott jag kunnat.

Många år sedan

Det var en gång för många hundra år sedan, i ett avlägset land, en gammal fattig man. Han hade inga pengar, ingenstans att bo och knappt mat för dagen.

Men något han hade gott om var vishet. Han hade också tillverkat ett litet spel som han

Text: Anders Nilsson

alltid bar med sig på sina vandringar längs vägarna. Och när han träffade någon erbjöd han denne att spela ett parti med honom.

Spelet bestod av ett bräde som var indelat i 64 rutor. Spelet hade också flera speljäser, 16 vita och 16 svarta.

Spelet gick ut på att de vita och de svarta pjäserna förde krig mot varandra. Och det gällde att med list ta så många pjäser av motståndaren som möjligt och att samtidigt försvara sina egna.

Satt i skuggan

En dag när den gamle fattige mannen satt och vilade sig, i skuggan under ett träd vid vägen, kom en av kungens rådgivare ridande längs vägen. Han hade ridit långt och var hemskt trött. Rådgivaren tyckte att det såg väldigt skönt ut där den gamle mannen satt. Han bestämde sig för att stanna vid trädet och vila en stund. Han plockade fram lite av den färdkost han hade i sin sadelväska och slog sig ner.

De båda männen började att konversera med varandra och rådgivaren tyckte att det var så trevligt att han bjöd den gamle mannen att dela färdkosten med honom. Den gamle mannen accepterade erbjudandet och plockade fram sitt spel och insisterade på att rådgivaren skulle spela ett parti med honom. När de ätit färdigt började den gamle mannen för-

klara hur spelet fungerade, och eftersom rådgivaren också var en mycket klok och vis man, hade han snart lärt sig spelet och spelets gång.

Rådgivaren blev så fascinerad av spelet att han och den gamle mannen blev sittande i flera dagar framför spelet. När råd-

dan sade han:

- Pengar vill jag inte ha, för pengar skänker mig ingen glädje. Däremot skulle jag vilja ha lite säd.

Kungen sneglade bort mot sina rådgivare, vilka alla stod och nickade insisterande.

- Hur mycket säd vill du då

undvara."Så här gäller det att handla snabbt", tänkte kungen.

- Om det är ditt pris, gamle man, skall du få din säd. Låt oss snarast skriva ett köpbrev. Det gjorde de.

Kungen chockad

Men när kungen skulle betala fick han en chock, för så mycket säd som den gamle mannen begärt fanns inte att få fram ens om man tog alla skördar i hela landet.

Det var sagan om schackspelet. Det matematiska problem som jag talade om i början är alltså att räkna ut hur många sädeskorn det blev sammanslaget. Det som är så fascinerande med det är att det från början inte verkar röra sig om så mycket. Men om man börjar dubbla sädeskornen, kommer man snart upp i astronomiska summor.

Jag har en gång räknat ut hur många sädeskorn det blev i sista rutan. Hur många korn det blev sammanlagt och hur stor volym kornen tar upp. Har ni tid i julhelgen kan ni ju sätta er ned och räkna. Men räkna med att det lär bli några timmar eller dagar.

Men för er som inte har tid, orkar eller vill skall jag avslöja att det i sista rutan ligger elva triljoner trehundraotjugotvå biljarder sjuhundrafemtiofem biljoner sexhundra-trettionio miljarder trettio miljoner sjuhundra-sjuttiofem tusen åtta hundra åtta sädeskorn.

Med siffror ser det ut så här.
11322755639030775808.

Kungen ville byta till sig schackspelet mot sädeskorn....

givaren så småningom spelat färdigt, red han vidare hem mot slottet, där landets kung bodde. Kungen var en snäll kung, men inte speciellt eftertänksam och klok. Därför hade han en hel stab av rådgivare. När kungen hörde talas om spelet, skrek han genast:

- Det spelet vill jag ha!

Rådgivarna fick order om att genast sända efter den gamle mannen, och så skedde. Ett sändebud skickades iväg, och efter några dagar var sändebudet tillbaka med den gamle mannen.

Jag köper spelet

- Jag vill köpa ditt spel, säg ditt pris. Vad kostar det? frågade kungen.

Mannen tänkte en stund, se-

ha, gamle man, frågade kungen.

Den gamle mannen plockade fram sitt spel och höll fram spelbrädet.

- Se här på brädet, sa han. Här finns 64 rutor. Jag vill att ni i första rutan lägger ett sädeskorn, i nästa ruta 2, i nästa fyra och i nästa 8 och så vidare tills alla rutor är fyllda. All den säden vill jag ha, det är mitt pris.

Kungen sneglade återigen på sina rådgivare. Men denna gången ruskade de ivrigt på sina huvuden. Det kunde kungen inte förstå. Det var ju ett rimligt pris, tyckte han. Lite säd, det kunde ju inte bli mer än en skål, eller möjligtvis en säck säd. Och en säck säd kunde kungen utan besvär

Mitt liv som hund

Hej och tjenare!

Nu är jag här igen. Jag måste väl berätta lite om vad som händer här uppe i Sundsvall med omnejd.

Vi mår alla bra och har hälsan som det heter. Jag har motionerat husse och matte ordentligt under det år som gått, så dom är nu i osedvanligt bra form. Dom går nu med mig varje kväll (nästan) en sex-sju kilometer.

Fint ställe

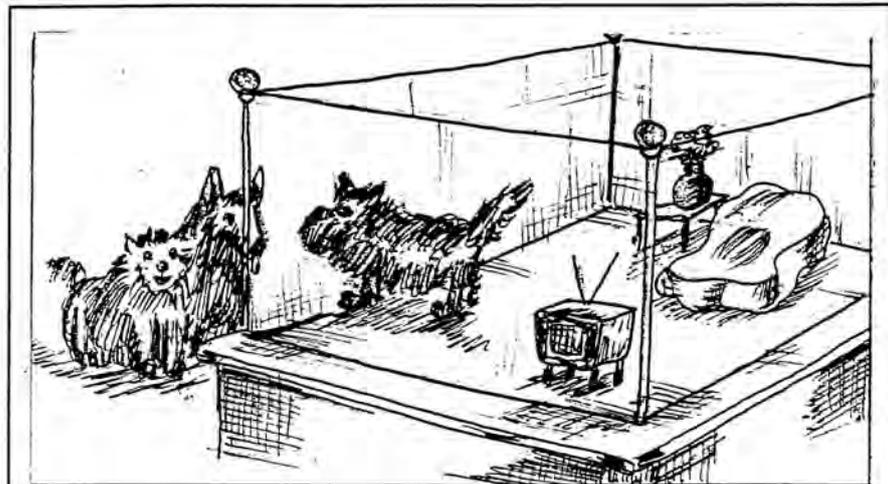
I sommar var vi på ett fint ställe som heter Bergafjärden. Det är en camping som ligger vid havet strax söder om Sundsvall. Vi stod där med husvagnen. Nu är jag ju inte så förtjust i att åka bil så det fina var att vi stod stilla där hela sommaren. Husse jobbade så han åkte mellan med bilen, men jag och matte var kvar där ute och hade det väldigt skönt. Vädret var ju strålande och vi badade och solade varje dag. Husse hade gjort i ordning en rasthage åt mig utanför husvagnen, och där kunde jag koppla av och göra vad jag ville. Dom andra hundarna där ute var avundsjuka på mig, dom fick ju sitta fastbundna mest hela dagarna. Ibland hände det att dom kom och trodde att dom skulle få vara i min hage, men då sa jag ifrån ordentligt. Man måste ju visa vem som bestämmer.

När det sedan blev semester blev det värre. Då hade det

Madickens Buffan

bestämts att vi skulle åka till Skåne på "träffen". Att få träffa er alla det var ju kul, men man måste ju ta sig dit och därifrån också. Vet ni hur långt det är? Jag tror att det var flera hundra mil, det tog ju två dagar i båda riktningarna. Varmt var det och mycket trafik, så det var ett evigt oväsen, man kan ju inte tycka att sånt är

Här kommer inga andra hundar in utan tillstånd...

trevligt. Det kanske hade varit bättre att åka tåg, fast då fick man visst sova över hos polisen har jag hört. Nej, jag har alltid sagt att man ska hålla sig hemmavid, det är lugnast så.

Besvärlig katt

Där nere i Skåne hade de en

besvärlig katt som jag försökte att få lite pli på. Jag lyckades dåligt, men det tror jag berodde på att hon inte förstod vad jag sa, man är ju dålig på skånska. Jag satt ju fastbunden, så jag hade ingen möjlighet att nå henne heller.

Promenader

Annars är allt som vanligt häruppe, vi tar promenader varje dag som jag sa. Normalt tar vi en lång kvällspromenad i skogen men i bland händer det att vi bara går runt på gatorna här på Skönsmon. Jag är inte så nöjd med de där gatupromenaderna, det är mer spännande att gå i skogen, då

får jag ju dessutom gå lös. Då försöker jag roa husse och matte med att låta dom kasta pinnar som jag hämtar. Något som dom tycker är särskilt roligt är att gå och gömma pinnarna för mig och så får jag leta rätt på dom. Sedan är det ju så mycket annat man kan

Forts. nästa sida

göra i skogen. Tänk bara vad mycket olika dofter det finns och vad många olika ställen som måste undersökas.

När vi sedan kommer hem vill man ju få vila och ha det skönt och se till att man kommer i säng i tid på kvällen. Ibland

måste jag säga till att det är sängdags för husse och matte kan glömma det ibland och bli sittandes framför TV:n alldeles för länge. Dom ska ju upp på morgonen. Det är skillnad för mig, jag kan ju ligga och dra mig hur länge jag vill.

Nej, nu får det vara bra för denna gång. Lev väl och motionera regelbundet.

Varma hälsningar och
en God Jul från

Madickens Buffan

av Sundsvall

Sanningens minut

Nu är det dags att berätta sanningen, jag är inte arg eller så, det är bara dags att Trollsykienborna får höra sanningen om min ÖVERSYN AV MIN BRORS BÅTMOTOR. Detta på grund av min brors berättelse i Trollens Nyheter 1990.

Så här var det:

Det var en mörk och kulen afton, det var i övergången mellan höst och vinter, snön låg decimeterdjup. Det var en perfekt kväll för att fynda på båtmarknaden alltså. Min bror hade sett en annons om en motorbåt till salu och han bad mig följa med och titta. Vi tittade, och jag tänkte just föreslå att vi skulle göra något roligare, t. ex åka hem och titta på repriserna av det 314:e avsnittet av Dallas, när Lars-Ove jublande sade att det var ett riktigt fynd.

- Titta, hon flyter ju som en svan.

Jag ville inte grumla hans glädje med att påpeka att "hon" faktiskt hängde i stroppar i en kran, redo att hissas upp på land. Killen som

skulle sälja båten sade inte heller mycket om detta utan pekade på den fina utrustningen som följde med. Det första han visade på var att båten var utrustad med mast och stödsegel. Här borde vi ha reagerat, men nedkylda som vi var märkte vi inte darminnen i hans röst när han nämnde detta. Det slutade i alla fall med att Lars-Ove köpte båten. Våren kom. Vi sjösatte M/S LATEN som hon hette, jag vill inte gå närmare in på omständigheterna kring detta. Sedan en solig sommardag stod vi och pratade, jag och Lars-Ove. Han skulle bort över helgen och undrade om inte jag och Karin ville låna LATEN under helgen. Det lät ju härligt, komma ut på sjön igen och

dessutom som skeppare. Karin och jag planerade under veckan och på fredagen lastade vi bilen full och for ner till Alnösundet där LATEN låg för ankar ca 600 meter norr om bron. Vi rodde ut med lass efter lass med saker som vi kunde behöva på vårt äventyr.

Prylstuvning

Efter någon timme var vi klara med stuvningen av alla prylar och jag startade motorn, varmkörde lite, tog ut kursen söderut mot Alnöbron och vi var på väg. Vi tänkte gå runt södra Alnön, vända norrut och övernatta på någon fin ö. Då händer det, strax efter Alnöbron, motorn börjar hosta och stannar till slut helt. Det är bara att leta fram verktygen och börja felsöka. Bränsle finns, tändstift OK. Till slut tar jag isär förgasaren och hittar en färgflaga som täpper igen ett munstycke. Jag får bort den, monterar allt och får igång motorn igen. Men vi blir tvungna att vända tillbaka för att skaffa fram nya packningar. Byter packningar, startar söderut igen. Kommer till bron,

motorn hostar, jag uttalar vissa hårda ord om båtar och motorer. Vi vänder tillbaka. Karin har kokat kaffe så vi tar en fika och lugnar ned oss (mig) innan

båten när vi gjort sånt besvär med att ta dit alla saker. Så vi äter middag och sover över vid ankringsplatsen efter flera timmars plaskande fram och till-

flott så kommer det ut en äldre man på bryggan och ropar något som jag inte hör. Jag slutar upp med knuffandet och undrar vad han vill.

- Det är väldigt grunt därinne, ropar han.

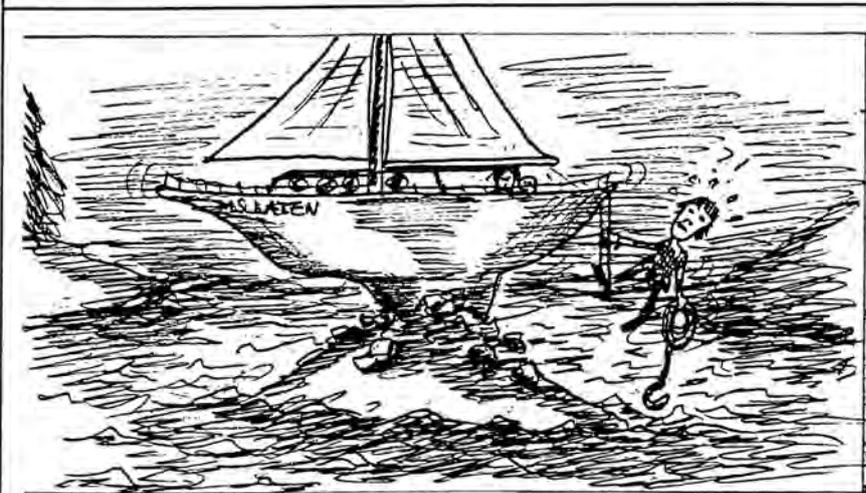
Som tur är var avståndet till bryggan ca 15 meter och mannen rask för sin ålder.

När Lars-Ove nästa vinter fyndade en segelbåt och ville att jag skulle se över utombordsmotorn till den. Ja, vad skulle jag göra. Tänk om han lånade ut den båten till någon annan, eller, ve och fasa, bjöd med mig och Karin på en tur. Det var bäst att plocka isär den i så många delar som möjligt, och sprida delarna från Alnöbron.

Det är sanningen

Så lyder den sanna historien, i alla fall som jag minns den, om översynen av hans utombordsmotor.

PS. Just nu har jag inombordsmotorn från LATEN i garaget. Den ska bara få en översyn nu i vinter, he he.

Det var bara att knalla ner i vattnet och "bärga" båten..

jag rengör förgasaren och bränsleledningen igen. Nu ska vi äntligen komma iväg. Motorn dunkar på och vi kommer förbi bron, hela sundet ligger framför oss och solen skiner.

Rök från backslaget

Då börjar det ryka från backslaget (växellådan), det är lamellema som är slut. Vi lyckas ta oss tillbaks och nu är jag resignerad, nästan apatisk. Det har blivit kväll. Karin tycker att vi i alla fall ska sova över i

baks över Alnöundet. Nästa morgon beslutar vi oss för att försöka ta oss till brofästet och lasta av alla saker vid bryggan där, för att slippa ta jollen. Men det skulle vi inte ha gjort.

Gick på grund

Strax innan bryggan, när jag ska vända upp och lägga till går vi på grund. Det går inte att backa loss, så det är bara att ta av sig byxorna och hoppa i. När jag står där med vatten till midjan och knuffar LATEN

Redaktör inblandad i rådjursolycka

Bernie Olovsson, Skåneredaktionens representant meddelade strax innan pressläggning att han inte kommer med något manus till Trollens Nyheter i år. Orsaken är, enligt redaktören, att han kolliderade med ett rådjur på väg till jobbet. Bilen snurrade flera varv och hamnade slutligen på taket. Herr Olovsson klarade sig utan värre skador. Han klagade dock på nacksmärtor efter händelsen. På centralredaktionen beklagar vi det inträffade. Men huvudsaken är ju att Olovsson klarade sig utan bestående men. Det har han ju så många ändå. Ha en trevlig jul, Olovsson. Vi hoppas att du återkommer med nya krafter till nästa jul.

Ch. red.

Sommarminnen

Idag är det tisdagen den 6 december 1994. Jag sitter här på skolan med min klass som är femmor. De är ganska tysta och fina idag eftersom det är sista gången jag har dem före jullovet. När jag skulle ta mig hit idag, var det väldigt besvärligt. Det var snorhalt (våldigt halt ch.reds anm) på vägen och duggregn. Det fick mig att minnas sommaren. Denna underbara sommar vi fick i år.

Ingen släkträff

Eftersom min ekonomi inte tillät mig att fara till Skåne på släkträff, så fick jag istället förmånen att vakta det finaste vi har, "Stranna". Jag, Johan, Jocke och en väninna till mig, Ann-Inger, med två barn for till "Stranna" på söndag. Vilken underbar plats det är. När vi kom dit stod det två gäss på gårdsplanen. (Senare berättar Tyra Hansson, som bor längre upp i backen, att när Sverker åkte stod det en katt och två gäss på gården och vinkade. Sverker hatar nämligen gäss och katter. Jocke döpte dem till Sture och Bertil. Så fort han ropade kom de. Sverkers limpa försvann i ett nafs.

På söndag kväll åt vi surströmming, mums. Barnen fick korv. Sedan tog vi ett bad, underbart. Tänk att varje morgon få äta frukost ute i trädgården. Det var en underbar upplevelse. Så mycket som jag badade denna sommar har jag inte gjort på tio år. På kvällarna satt vi nere

T
e
x
t

M
a
g
g
a
n

vid stranden och grillade korv och pinnbröd. Först kom Ingemar och gjorde upp eld, sedan kom Gun-Britt med kaffekorgen. Efter en halvtimme var hela brudvägen där. Varje

veckan. "Kina" och barnen var där, Marina kom dit. Vi besökte även "Murklan" och åkte till kyrkogården för att byta blommor. När vi skulle åka hem sa Johan.

- *Mamma, här skulle jag kunna tänka mig att bo.*

Födelsedagsfest

När vi varit hemma några dagar var det "Murklans" födelsedag. Vi samlades i trädgården på "Stranna". Jag tror alla grannar kom och gick. Det var säkert 30 plusgrader i solen.

Sverker gjorde stor succé när han badade med kostymen på.

kväll var det likadant, vi stortrivdes allihop. Ibland for vi ut med ekan och fiskade. En gång fick Johan en stor abborre, den grillade vi, smaskens.

Kvällsaktiviteter

På kvällarna spelade vi boccia, krocket eller "Skipbo" (kortspel). TV:n var det ingen som saknade. Men en vecka går fort, snart var det dags att packa ihop och fara hem. Men vi hade många besökare under

Men "Murklan" satt där, rak som en fura i sommarvärmen, och mådde bra.

På kvällen var det stor surströmmingsfest nere vid sjön. Alla var där. Allan och Margit for till och med hem från "Skära" för att kunna vara med. Det var en jättetrevlig fest. Alla tråkade Sverker för att han inte badade på hela sommaren. Men den kvällen fick han tyst på dem. Han badade med vadmalskostymen på. Det blev stor succé. På

Forts. nästa sida

dagen när "Murklan" hade kalas, dök min son Johan i Viksjön, och hittade en gammal glasflaska som det stod 1901 på. Det var väl träffande eftersom "Murklan" föddes just

1901.

Jag hoppas ni hade lika roligt på släkträffen som vi hade på "Stranna", denna underbara plats på jorden.

Jag vill sluta med att önska er

alla en **God Jul** och ett **Gott Nytt År** från oss i Bergsjö.

*Margareta och Bobo
Johan och Jocke*

"Gammelbo" renoveras

I samband med släkträffen i Skåne förra sommaren togs ett beslut om upprustning av "Gammelbo". Detta arbete har nu påbörjats och jag hoppas det ska stå klart någon gång i vår.

Det som gjorts hittills är att en dörr har öppnats mellan "Gammelbo" och vedboden som ligger vägg i vägg. I Vedboden har nu ett sovrum gjorts i ordning med fönster åt baksidan, d.v.s. med utsikt över sjön. I sovrummet finns en dubbelsäng och det skall nu kompletteras med två mindre garderober. Det som sedan återstår är den gamla delen där det skall bli ett kombinerat allrum och pentry.

Mycket av arbetet i denna del är också förberett, men det återstår en hel del att göra under vintern och våren. Tanken är sedan att vi till våren och sommaren skall ha tillgång till sommarvatten i Gammelbo., liksom ett enkelt avlopp. Någon toalett och dusch lär det inte bli till sommaren, men kanske kan vi lösa detta problem till året efter (1995) med den nya teknik som nu finns för toalett, i form av mulltoa och liknande.

Bakgrunden till denna renove-

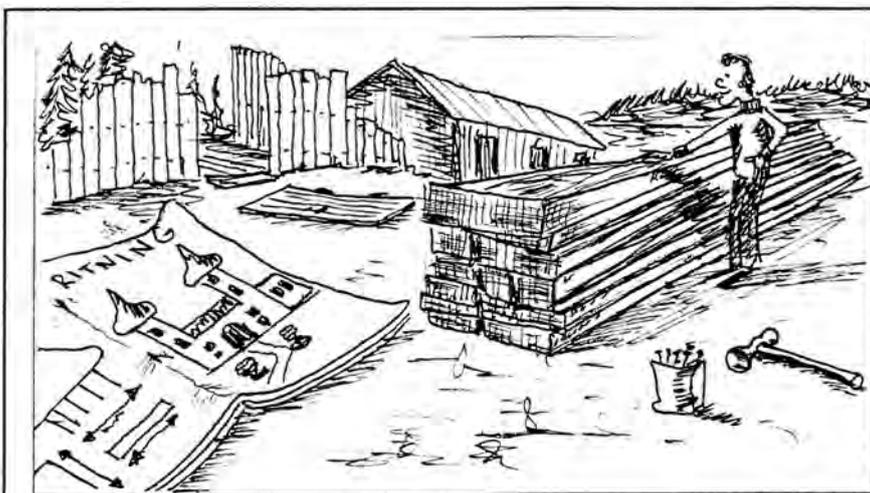

Sverker Henriksson

ring är att man ska få tillgång till något mer avskilt boende när man gästar "Stranna" på sommarferier och liknande. Några förändringar för övrigt

kostnader och liknande. Det ska väl kanske också tilläggas att det blir värme i form av två element i "Gammelbo". Desutom kommer det att finnas elplatta och ett litet kylskåp.

Syskonens förhoppning när vi tog detta beslut i somras var att "Gammelbo" skulle bli mer attraktivt för de som ville hyra för en semester där. Även om vi nu beslutat om denna renovering finns det givetvis inga hinder för de som vill bo inne

Sverker har stora planer när det gäller "Gammelbo"

när det gäller hyresvillkoren gjordes inte. Det innebär att man i god tid hör av sig så att det inte blir dubbelbokat (?). Beträffande hyran skulle den även fortsättningsvis bestå av **25:-/dygn** för att täcka ström-

i huset som vi gjorde tidigare. Telefonnummer för att få hyra är som vanligt 0650 - 200 56. Skulle jag inte vara hemma går det att ringa Anna (0650 - 126 27). Hon brukar veta var jag finns när jag inte är hemma.

Lite om Jesus å dom..

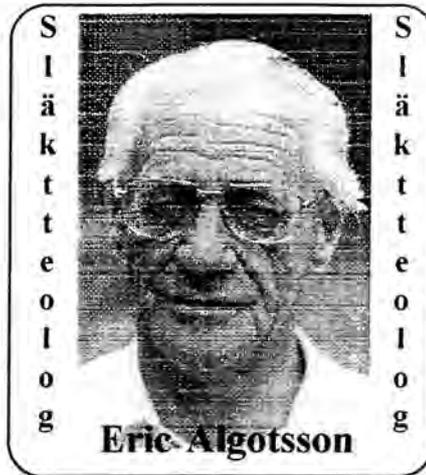
Varför firar vi jul egentligen och varför just 25 december? För att fira Jesu födelsedag, säger väl kanske de flesta även om det inte är särskilt många som tänker på just detta när dom under helgen stoppar i sig alla godsaker och ger varandra allt dyrare gåvor - som i många fall betalas under de påföljande månaderna...

Men oavsett vad man nu tycker och tänker om julen och oavsett hur man firar den så kvarstår frågan. Föddes verkligen Jesus 25december. Om detta tvistar sannerligen de lärde.

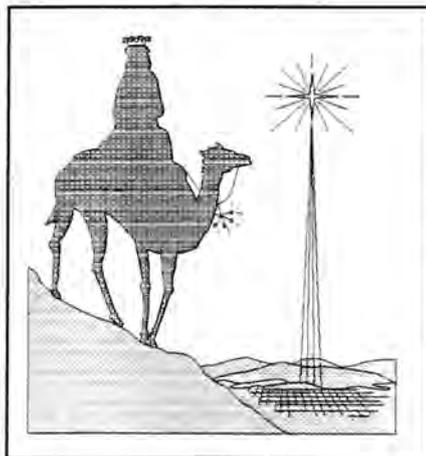
Om vi går till "Böckernas bok", Bibeln, som ju rimligen borde berätta sanningen så står där ingenting om födelsedagen. Även om vi kallar Lukas text om händelsen för julevangeliet så framgår ju inte där vilken tid på året det stora undret skedde. "Det hände sig vid den tiden..." står det - men vilken tid?

Spekulationer

Nu inbillar jag mig inte att jag skall kunna reda ut begreppen, men spekulera kan man ju alltid. Och kanske kommer jag att nästa år fira jul vid en helt annan tid än den gängse. Någon gång på vårkanten kanske eller på Trettondagen. Eller kanske under pingsten - hänryckningens tid. Julen firas ju inte heller vid samma tid över hela vår värld.

I "Den svenska julboken", skriven av Jan-Öjvind Swahn hävdar denne att om Bibelns text om det som "hände sig vid den tiden.." är riktig kan Jesu födelsedatum definitivt inte vara 25 december. En sak som bevisar detta är följande:

Enligt Bibeltexten "voro i samma nejd några herdar ute på marken och höllo vakt om natten över sina hjordar". Det var för dessa herdar Herrens ängel - som plötsligt stod framför dem - sade:

"Se, jag bådard eder en stor glädje, ty i dag har en frälsare blivit född åt eder i Davids stad..."

Nasarets bergstrakter

Den som vistats i de gallileiska bergstrakterna kring Nasarett vid jultiden ifrågasätter nog starkt att den här händelsen kunnat inträffa då, menar Jan-Öjvind Swahn. Han menar att detta inte alls var någon lämplig tid för herdarna att tillbringa under bar himmel. Även i Galliléen är det nämligen kallt vid denna tid.

Han konstaterar också att de teologer som på 100-talet funderat över tidpunkten för Marias nedkomst i stället förlagt den till ett herdevänligare datum i till exempel april eller maj. I dag är det väl knappast någon som vill flytta firandet av Jesu födelsedag till den tidpunkten - om det nu är Jesu födelse vi firar under julen.

Om detta kan man ju ha olika åsikter. Någon vidare Julesnö skulle det heller inte bli och inga slädpartier till julottan. Men julklapparna skulle man väl för den skull inte behöva missa.

Och det är ju ändå dessa som verkar vara det viktigaste inslaget i julfirandet. Rätta mig om jag har fel!

Andra förklaringar

Varför kristenheten så småningom kom att förlägga julfirandet till den tidpunkt som nu gäller har dock också andra förklaringar. Festligheter har ju allt sedan tidernas begynnelse anordnats under

olika tider av året och av olika skäl. Ett av de riktigt stora festtillfällena under den tid vårt folk ännu var hedningar var midvinterblotet som alltså borde ha ägt rum dagarna omkring vintersolståndet - 22 december. När de kristna då gjorde sitt "intåg" passade det perfekt att i stället för som tidigare offra - och festa - för nästa års äring (inte öring i fall nån fiskare läser detta) fira Jesu födelse. En liten jämkning bara och allt var okej.

Trodde jag ja! Men så var det inte alls om man skall lita till Jan-Öjvind.

Midvinterblotet

För det första stämde det inte att midvinterblotet firades kring vintersolståndet. Midvintern inträffade enligt dåtidens sätt att räkna vid en helt annan tidpunkt. Nordboerna hade kring - och säkert före - 1000-talet en helt annan tideräkning. Året var då indelat i en vinter- och en sommarhalva. Gränserna gick vid Tiburtius och Calixtius som var den 14 april respektive 14 oktober. Utgår man sålunda från att vinterhalvåret började 14 oktober och slutade 14 april så måste ju midvintern infalla 14 januari. Det är alltså ungefär den tidpunkt då vi firar Lucia, men hon har ju ingenting med Jesu födelse att göra. Ju längre jag nu håller på att skriva om detta desto krångligare blir det. Vi går tillbaka en bit igen och konstaterar att det i den antika världen var mycket populärt att fira

födelsedagar. De tidiga kristna teologerna såg emellertid till att detta slags firande försvann.

När det hedniska födelsedagsfirandet så småningom förbleknade gjorde dock kyrkan ett undantag för Jesus. Det var då den egentliga "tävlan" om Jesu födelsedag på allvar började göra sig gällande.

Den äldsta kristna festen - vid sidan om påsk- och pingst-

firandet - var vid den här tiden Epifania, som betyder framträdande. Dagen för detta firande var 6 januari, men det var inte Jesu födelse som firades utan hans dop i Jordan då han framträdde som Guds uppenbarade son - och med dopet föddes "på riktigt".

Avsluta "röran"

Nu har jag kommit så långt att jag måste försöka avsluta denna röra. Och tro mig eller ej, men jag kommer att återvända till vintersolståndet som har betydelse i sammanhanget även om det inte har något med våra nordiska hedna-riter att göra.

I Indien och Persien bland annat fanns en från de indoeuropeiska folkens ge-

mensamma urtid nedärvd gudomlighet - Mithra. Läran om Mithra växte fram i den grekisk-romerska kulturen från första århundradet efter Kristi födelse.

Denne frälsargestalt hade, precis som Jesus, levt på jorden som människa, kommit dit geneom en övernaturlig födelse (om detta också var en jungfrufödelse framgår inte av handlingarna) samt uppstigit till himmelen. Även i detta fall hade en ny stjärna förebådat hans ankomst. Det var alltså en fullständig parallell till vad vi idag tror om Jesu liv.

Ett viktigt inslag i denna kultur var också soldyrkan och Mithra framställdes gärna körande solvagnen över himlavalvet. Då var det också naturligt att firandet av denne obesegrade solgud förlades till den tid på året då solen segrar över vintermörkret och dagarna åter börjar bli längre.

Epilog

Därmed har jag egentligen kommit till slutet av denna skröna ity att vintersolståndet av någon anledning placerades på den 25 december i den Julianska kalendern. När de kristna alltså började "marknadsföra" (det ordet fanns nog inte på den tiden) sin Gud var det naturligt att man angav Jesu födelse till den 25 december och helt enkelt tog över den "hedniska guden" Mithras födelsedag.

Om ni nu firar solgudens eller Jesu födelse vet inte jag, men att ni åter skinka det vet jag...

Det viktiga är inte att vinna..

En betraktelse av
Anders Nilsson

Det var nära att ni inte fick ta del av denna serieteckning. Undertecknad hade förlagt den under lång tid. Faktum är att det dröjde en stund efter att jag trodde att tidningen var klar innan jag hittade den under en massa papper. Därför fick jag i sista stund lägga till en ny sida. Vad gör man inte för konsten.

En annan betraktelse

av Chefredaktör'n

Frågan är nu bara vad jag ska fylla upp sidan med. Den här typen av missar har ju hänt förut, men de har inte inneburit att en ny sida fått läggas till. Men det är sånt som händer och det är bara att ta sig i kragen och svänga till lite brödtext om ingenting. Jag såg när jag hade fått manus och illustrationer till årets upplaga, att det inte fanns något "Julkort från Knutebo" bland bidragen. Eftersom jag inte har någon större koll på vad som händer på "Stranna" är det svårt att snickra ihop något. Vad jag däremot har erfarit efter att ha läst manus är att Sverker tydligen håller på med stora ombyggnationer

på "Gammelbo". Tittar man på ritningen som finns med på bilden på sidan 21 finner man att det är på väg att bli något väldigt palatsliknande av just "Gammelbo". Jag hoppas att Sverker håller ritningarna åt rätt håll så att slutresultatet blir lyckat. Rinnande vatten och toalett låter ju väldigt bra. Dessutom värmeelement, garderob och kylskåp. Nackdelen med sådana modemiteter är att man tappar campingkänslan i boendet. Tänk att vakna upp i "Gammelbo" efter en natt med god sömn och sedan kasta sig ut i Viksjöns uppfriskande vatten. Det är grejer det. Inte för mig kanske, men för många andra, scouter till exempel.

